

לה דאף בליל הראשון עולה במקום שנים. ומיהו לא קשה מידי, דכונת רבינו המחבר לומר, דמדכתב רב"ה ז"ל כגון מנר ראשון ואילך, ס"ל כדעת רש"י דלא נאמר נר שיש לה ב' פיות עולה לשני בני אדם למהדרין העושים לכל א', מפני הלשון שאמרו עולה לשני בני אדם, דאי לשני בתים הי"ל לומר לשני בתים, מדקאמר לשני בני אדם בבית אחד, זה הוא הכרח רש"י שלא לפרש בשני בתים ופירש לשני בני אדם למהדרין, ועל פי זה כתב רבינו המחבר שרב"ה ז"ל כתב מליל א' ואילך מפני שהולך על דרך רש"י שפירש' למהדרין, ולכן לא משכחת לן לדידן ליל א' בשני אדם בבית אחד. ועיין בב"ח.

- ה שטה י"ז: ומיהו י"ל כו'. ג"ב: קרוב לזה תירץ בשלטי הגבורים כמ"ש במ"א, ועיין בב"ח.
ו ע"ג שטה ל"ג: ובזה נראה כו'. ג"ב: עיין בב"ח, ונקיטין כדברי רב"ה ז"ל.
ז שטה מ"ג: אלא דלא דק כו'. ג"ב: עיין בב"ח.
ח שטה נ': י"מ כו'. ג"ב: ביאור לשון זה עיין בב"ח. וכתב, דנקיטין כפירוש השני שפירש על פי לשון ספר המפה.
ט ע"ב שטה ל"ד: ויש לומר כו'. ג"ב: ועיין בב"ח.
י שטה מ"ז: כ"כ בסמ"ק כו'. ג"ב: ועיין בהגהות מרדכי, ובב"ח.

טור סימן תרע"ב ובו ו' סעיפים

- א דף ת"ן ע"ב שטה כ"א: מצותה מסוף שקיעת החמה כו'. ג"ב: כ"כ במרדכי בשם ר"י ובהגהות מרדכי שלנו, והיינו צאת הכוכבים. וכתב הב"ח דפירוש זה הוא לשטת ר"ת, דשקיעת החמה היא קודמת למשתשקע, אבל להרא"ש דמשתשקע משמע לשון הקדמה קודם שתשקע, הכי נמי גבי נר חנוכה, וכ"כ ספר יראים סוף הל' שבת. ומיהו רוב הגדולים תופסים כר"ת, וכ"כ בת"ה סימן ק"ב ובעל צידה לדרך, וכן משמע מלשון הרא"ש, הילכך אין להדליק קודם צאת הכוכבים. מיהו דוקא לכתחלה, אבל אם הדליק מפלג המנחה בדיעבד יצא. וכ"כ בא"ח, הביאו בית יוסף, ע"כ. ובימי בחרותי הייתי גוהג להדליק אחר תפלת ערבית, ואחר כך נהגתי להדליק קודם ערבית, וכשראיתי דברים אלו חזרתי למנהגי להדליק אחר תפלת ערבית.
ב שטה כ"ג: הילכך צריך ליתן בה שמן כו'. ג"ב: והכי נקיטין. ב"ח.
ג שטה כ"ד: ואם נתן בה יותר כו'. ג"ב: אבל רי"ז כתב בשם הגאונים, דאפילו אחר שיעור זה אסור להשתמש לאורה, וכן ראוי להחמיר. ב"ח.
ד המנהג להחמיר שלא לכבותם, ואין להתיר להם וגם לעצמו אין להקל מלכבותם. ב"ח.
ה מ"ש במ"א בשם רש"ל בתשובה סימן פ"ה, כן כתב הב"ח.
ו שטה ל"ה: ונראה דאף לדידן כו'. ג"ב היינו דוקא בזמן רבינו, שהיו מדליקין בפתח הסמוך לחצר אלא שהיו מדליקים בפנים, אבל עכשו אין מדליקים בבית החורף אין צריך לדקדק כלל בשיעור, אלא להדליק בעוד בני הבית נעורים. ב"ח בשם רש"ל.